

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਸਿਫਤਾਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ) ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਹੜੇ ਆਪਣਾ ਹਰ ਕਦਮ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਗੇ ਤਾਂ ਪਦਮ ਕਿਵੇਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਕਦਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਪਦਮਪਦਮਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੱਟੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਰਾਜ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਭਦੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜਾਣਦੇ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ ਪਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 3 ਅੱਖਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਸਿੰਪਲ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਰਸਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਕਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਫੇਰ ਪਦਮ ਕਿਵੇਂ ਪਾਉਣਗੇ! ਪਦਮਪਤੀ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਲਈ ਬੱਚੇ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਭੱਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਦਮ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਦਰ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਬਣਨਗੇ! ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਮਪਟੇਸ਼ਨ ਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਹੀ ਪਦਮ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੀ ਸੁਣਾਓ ਜਿਹੜੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਵੇਂ ਹੀ ਗਾਡਾ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਟੀਚਰ ਹੈ- ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੀਚਰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨਪੜ੍ਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਹੋਏ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਲੋਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਜੇਕਰ ਕਦੀ ਆਇਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕਿ ਹੋ ਲਿਬਰੇਟਰ ਆਓ, ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਜੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਿਉਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ? ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਉਥੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕੀ? ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਦਕਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਨਮ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਤਯੁੱਗ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁੱਗ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਥੋੜਾ ਸੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਗ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਕੋਈ ਗਾਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲੋਂ

ਵਰਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕਾਕਾ, ਮਾਮਾ ਆਦਿ ਹੋਵੇ ਪਰ ਵਰਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆ ਦਾ। ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਸੀ ਜ਼ਰੂਰ। ਸਭ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ। ਪਰ ਉਹ ਲੋਕ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਖਰ ਹੀ ਦੇ ਹਨ - ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਲਿਖ ਕੇ ਦਿਓ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੇ ਉਹੀ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਹੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਨਾ ਪਰ ਇੱਥੇ ਮਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕਦਮ ਮੱਥਾ ਹੀ ਮੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਰਾਜਭਾਗ ਹੀ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਆਏ ਤਾਂ ਸੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਭਾਵੇਂ ਪਰ ਪੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ, ਫੇਰ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਕੁਝ ਵੀ ਬਣਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਨਾ। ਥੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਵਜ਼ੀਫਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਪੱਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਸਭ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਆਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਵੀ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਗੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਬੋਲੋ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੀਏ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ? ਇਵੇਂ ਫ਼ਾਲਤੂ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਸ ਰੱਥ ਤੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਕਲਯੁੱਗ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਣਗੇ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖ਼ਿਆਲ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧੂ ਬੈਠੇ ਹੋਣ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਮਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸਭ ਮਲਕੀਅਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀਰਾਗ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਜ਼ ਵੀ ਹਨ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਿੱਤਰ - ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਤੇ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਾ ਹੀ ਰੱਖ ਦੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖੇ ਹੋਰ ਸਭ ਚਿੱਤਰ ਚੁੱਕ ਦੇਵੋ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਬੋਲੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਕੇ ਮਿਲੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਅਰੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਉਪਰੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੈਲ ਤੇ ਤਾਂ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਬੋਲੇਗਾ ਕਿਵੇਂ? ਸਧਾਰਨ ਬੁੱਢੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀਏ ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਰਾਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ, ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਰੇ, ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗੰਗਾਂ ਜੀ ਤੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਬੋਲੋ, ਇਸ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ? ਤੁਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਫੇਰ ਉਹ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ? ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪੁਰਸੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ। ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀਰਾਗ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਬੜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਵਿਸ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੂ ਵੀ ਨਾ ਬਣੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਮਰਨਾਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਬੂਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਜਨ ਪੈਰਾਮ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ

ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਕਬੂਤਰ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਲਿਖ ਕੇ ਬੰਨ ਦੇਵੇਗੇ ਤਾਂ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਦਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਭਟਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਥੇ ਦਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਜਿਹੜੀ ਇੱਥੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਫੇਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਦਾਣਾ ਇੱਥੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਹਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਚੈਤੰਨ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਚਿੜੀਆਂ ਨੇ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਸੁਕਾਇਆ। ਬਹੁਤ ਕਥਾਵਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਸੱਤ? ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਨਿਕਲੇ। ਰਤਨਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਲੀਆਂ ਭਰ - ਭਰ ਲੈ ਆਏ। ਕਹਿਣਗੇ ਸੱਤ। ਹੁਣ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਣਗੇ? ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ! ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਝੂਠ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ.....। ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ! ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ - ਬੋਲਦੇ ਇੰਸਾਲਵੈਂਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਫੇਰ ਵੀ ਕੋਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਦੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਯੋਗ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖ ਕਦੀ ਉਡਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਅਰੇ, ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾਂ ਕੋਈ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੋੜਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਤਰ - ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੱਟੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੱਟੀ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿੱਥੇ? ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।
2. ਇੱਕ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਲੈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਝੋਲੀ ਭਰਪੂਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਭਟਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੈਗੰਬਰ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਇਟੀ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਮਣੀਕਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾ ਭਵ :

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਸੰਦੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ। ਤੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਬੰਧ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਮਣੀਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਸਰਵ ਸਬੰਧ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਪੰਨ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਸਬੰਧ ਦੀ ਕਮੀ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਾ ਹਲਕੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਮਿਕਸ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਰਵ ਸ਼ਬਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਿੱਥੇ ਸਰਵ ਹਨ ਉਥੇ ਹੀ ਸੰਪੰਨਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਰਵ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਮਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪਦਾਰੀ ਬਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ।
